

עין משפט נר מצוה

ב א מיי פֿיר מ'הל' משכנ ומשכ הליכ' סמנ לאזין קיפּ:

בא ב מיי פֿיר מ'הל' כלאים ה' כו (וע' בהשגות וזכר') סמנ לאזין פנ טוש"ע וי"ד קי שא ספני ח ונכרנ אלפס בילא פֿירא קפחין:

בב ג ד מיי שס ה'ל' ס' טוש"ע שס ספני ז:

בג ה מיי שס ה'ל' כו וטוש"ע וי"ד קי שז ספני אן:
בר ו מיי פֿיעט מ'הל' אסורי בילא הליז' (ועי' גמ"מ וזכר') סמנ לאזין קיא טוש"ע וי"ד קי קף ספני י:

בח ז מיי פֿיה מ'הל' תענית הלניז' סמנ פשע מדי"ג:
טוש"ע אריח קי מקס ספני ד:
בו ח מיי פֿיעט מ'הל' אסורי בילא ה'ל' לו ופיר' מהל' משכנ ומשכ הלייג סמנ שס טוש"ע וי"ד קי קף ספני לא:

תום' הרא"ש

חנינא לר' יונתן דלויא שלא אימרו אצלמו באין אצלנו ועכשיו מלעיגין עלינו דאפי' אם היו משמיץ ציצית בתכריכי המת ונוגע שמוראין עצמן כמקיימי מצות והומתים אינם יורדין לקיים וממתי מדבר ד' קשה לנבוג שילנ דאמרין בב"ב פירק הספינה גר רבה בר רב תנא שנטל ציצית בבגדיהם אלמא שמטילין ציצית למתים. שאני התם שהיו מנמינין חיים כקבריהם ובבקר היה הכורז יוצא וברדלו החיים מן המתים. אמרו רבי' רישבון זצ"ל בפרק (לוטית) [לותרין] משום שהיה ציצית מצוה גרמה היא והיו כמו עדות שקיים את התורה כדאיתא במדרש לדרותם חסר וא"י לרשנא ריקא הורור היה ראו לאותו עדות. ועי' כי במוקד הוי כלום מליתות כי ד' נפשים ויבין שהיה להם בחייהם היו עושים גם במותם אבל עכשיו לא יבין שישע לו במותו מה שלע טעה בחייו. ואי תימא יעשר לאותו שהיו לו בחייו ונמצא אחרים מתביישים. וכה"א אמרין לקמן בפרק בתרא בתחלה היו מטבילין כלים על בני גדות מותח והיו נדות חיות מתביישות התקינו שהיו מטבילין על הכל. וז"ת אכל דמי לך דהבא דנכנסו מפני טעשו בעבירה שלא הניחו עיניהן את יליהא דאין כלן עבירה דלא חייבה תורה לעשות ציצית אלא מי שיש לו תלמוד בת י' כנסת דהא דאמרין בפי' התכלת א"ל מלאכא אכל קטינא שצדיק בסיתורא וסריתא בקייטא טעדיק למפטיר נפשי מציצית ומסיק להתלבשו ביו א"ל ד' כנסת וכל היינו דוקא בעיניהם שכל עיטופן היה בטילת בת י' כנסת הילכך הורשה טלית סתורה מינשג אבל האירנא לשלמלבושיו א"ל ד' כנסת אפי' בעיניה ותיחא לא מינשיג. ומי"ם נכון לכל ירי' כנסת לקנות טלית חזר י' כנסות לחיוב עצמו בציצית אלא התם דבעידן ויתחא ננשי נלה מצוה גרילה חושבה כדאמרין בא"ר משה רבינו היה דרוק ליכנס לארץ לאכול מפיהו לשיכור מטובא אלא כך אמר משה מצות שיוכלו להתקיים על יום יתקיימו על ידי. ועי' כי סמך לדבר במסכת שמחות דקאמר התם אבא שאול צוה אבני קברוין תחת מרגלותיו של אבא והתורו תכלתא ויתחא ננשי נלה (ועל פסוקים ההוצינם אנו עושים כמה דברים כמו ויחל משה ויטבית ויבמגלה קאמר בברכות וקוללת וכן איתא במגילה ז"ה או שכל להיות בשבת מפטירין חזון ישיהו ואנו נוגיג על פי מדרש פסיקתא אשכח חזון ישיהו בשבת שלפני י"ב באב: זמיר אומרת מצות טבילות לעזר

לבא. תימא שלא אמר דבריו על המשנה וי"ל משום דבבירייתא קתני עושין אותו תכריכין למת לכתחלה: לא שנו אלא לסופרו דבעולם הזה לאו בר מצוה הוא אבל לקבורו אסור דלעזר לבא כשיחיו ועמדו בלבושיהם יתחייבו במצות: שוע טווי וגו'. פרש"י שיהיה הצמר והפשטן מותקנים יחד במסרק וטוויין יחד וגו' היינו ארז. וקשה דאי"כ אמאי הצריך להחיר כלאים בציצית והלא התכלת צריך להיות סרוק לבדו וטווי לבד. וי"ם שוע לבד וטווי לבד וגו' יחד דהיינו ארז. וקשה דאי"כ אמאי הוי האי חוטא דכיתנא בגלימא דעמרא ספקא דהוא ולא כל אחד היה שוע לבד וטווי לבד וארזו יחד ודחוק הוא לומר דבאותו חוט לא היה שוע או לא היה טווי ועוד מאי פריך ואימא או שוע או טווי או נזו דשוע ולא נזו לאו בגד הוא כיון שאינו ארז. ואין לפרש ואימא שוע בהדי נזו או טווי בהדי נזו או נזו לחודיה דאי"כ שוע טווי דבתר רחמנא למה לו כיון דבנזו לחודיה חיוב. ועוד מאי שנא שוע וטווי דקאי על כל חד חדו וגו' קאי אצמר ופושטתו וטווי דהיינו שוע הכי מדרש. ועוד אמאי צריך קרא לארזו לא מיהודו נפקא לן דרשוי

סא:

בודקן שבונות שבונות. תימא דמשמע דאס לא נמצא טהור ותימא דלאמר לעיל לר"מ כל דבר שנחזקת טומאה

לעולם הוא בטומאתו עד שידע לך טומאה היכן היא ואפילו רצנן לא פליגי לגבי דס כדאמרן לעיל האי דס מהיכא אתי וי"ל דהכא

נמי דמי לגל דשמא מעצמו הלך או

נתכנס על ידי שוס דבר ולאו אדעתיה ואפשר דאפילו ר"מ מודה

הכא דשיכח טפי מלמיימר עורב נא

ונטלה: **בגד שאבד** בו כלאים א"א

ימכרנו לעובד כוכבים. וא"ל מוליבטיל

כרובא דכפרכינן כסוף תמורה (דף

גזי שער נזיר שנארג צגגד

ידלק וליבטיל כרובא ומשני כפרתא

שארב בו זורת כפור דחשיב ולא בטיל

וי"ל דלא שייך בטול כרוב אאלא

כשהאיסור מעורב גיהמר אבל כלאים

שפניהם היתר ונאקרין על ידי

תערובות כך אסור המרובה כמו

המועט: **א"א ימכרנו לעובד כוכבים**.

פרש"י דנקט אבד שאס היה מכירו

נותקו מן הצגד ומותר וכן וי"ל שהיה

מותר למוכרו לעובד כוכבים אס

היה ניכר אף בלא נמיקה וכן לעשות

מרדעת לחמור וכל שכן תכריכיס

למת כיון שהכלאים יכריזן לא קני

ליה ישראל מעובד כוכבים וכן המרדעת

לא חיישינן דלמא מימליך לעשות

גגד דתתן כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

מרדעת החמור ותכריכי המת אין

בהם משום כלאים אי נמי לא

חיישינן בעודה מרדעת שיעלנה על

כתפו דתנן בזהך סיפא לא יעלה את

המרדעת על כתפו ואפי' להוליח בה

את הוצל אבל בהעלה לא גזרינן

הואיל ואין דרכה בהעלאה דמן המורה

לא אסור אלא העלאה אבל להניעו

תחתיו שרי ורצנן גזרו אפילו עשר

מנעות זו ע"ג זו כשאר כלאים אטו

העלאה ובאין דרכו בהעלאה שרי

להניעו תחתיו ואפילו מדרצנן ובלבד

שלא יאס צטרו נוגע בזה אבל צבד

הכרים והסכמות אין בהם משום כלאים

ובלבד שלא יאסו צטרו נוגע בזה לפי שאין

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת

שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

תכריכי המת אין בהם משום כלאים דאפי' עושה אותם תבריכין אמת. וכל שכן אס לא אבד ואבד דנקטו לרבותא

דאע"ג דאסירא דכפרישית דתכריכי המת שרו כדאמר כמסכת כלאים (פ"ט מ"ד)

האשה שהיא עושה פרק תשיעי נדה

בודקו שבונוס שבונוס. כל שלש ושלש אצבעות לצד: **במחט**. מקום

הזרע קשה והמחט מתעכב ליכנס בו: **חדש**. אין נצדק בחמה לפי

שהוא עב ומהדוק אבל שחוק נצדק בחמה שוטמו כנגד עיניו מקום

הזרע הוי סתום ואין החמה נראית צגגדו כל כך: **שאבד** **בו כלאים**.

שאס היה מכיר חוט הנזמר צגגד

הפשתן נותקו וכשר: **לא ימכרנו**

לעובד כוכבים. דלמא העובד כוכבים

ומזנן ליה לישראל: **לוצעו** **ומוסר**.

שעל ידי הצבע הוא ניכר כדמפרש

עמרל וימתנא לא שלטי בזה לצועא י

הדדי שהפשתן קשה לקבל הצבע יותר

מן הנזמר ואי לא מיינכר צנצעא דזאי

נפל: **מגליה לסנא** **הא**. דסמכינן

אהכי: **שוע**. לשון חלק תגרוס של

חלק' שעיע. כלומר שיהו חלוקין יחד

במסרק: **וטווי**. יחד: **וגוו**. ארז. ורצנן

הוא דגזור צארוג בלא שוע וטווי:

לנקל **לו כסמיהן**. שאין הכנסת ניכר

בו כמראה דס גמור: **בפולמוס**.

חיל: איכוס. מפרש בגמרא כסוטה

(דף מט:): **טעלא דחד פומא** והיינו זוג

המקשקש: **בתנא' מעעריין** **על**

הכסם. שאין הדס בטול עד שיעצירו

כולן עליו: **רוק ספל**. לקמן מפרש

שלא טעם כלום לא אותו היום קודם

לכן ולייני פסל בלא טעם: **מי**

גריסין. מפרש לקמן:

קמוניא

דרמי חוטא דכיתנא בגלימיה דעמרא ונתקיה ולא ידע אי נתיק אי לא נתיק

שפיר דמי מ"ט מדאורייתא שעטמו כתיב ^ועד שיהיה שוע טווי וגו' ורבנן הוא

דגזרו ביה וכיון דלא ידע אי נתקיה שרי מחקיף לה רב אשי אימר או שוע או

טווי או נזו והלכתא כמר זוטרא מדאפקינהו רחמנא בחדא לישנא ת"ר בגד

צבוע מטמא משום כתם רבי נתן בר יוסף אומר י'אינו מטמא משום כתם שלא

תקנו בגדי צבעונין לאשה אלא להקל על כתמיהן תקנו מאי תקנינהו אלא

שלא הותרו בגדי צבעונין לאשה אלא להקל על כתמיהן הותרו מכלל דאסירי

אין ^וידתנן בפולמוס של אספסינוס גזרו על עטרות חתנים ועל האירוס בקשו

לגזור על בגדי צבעונין אמרי הא דעדיפא כדי להקל על כתמיהן: **בתנא'**

^והשבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

היינו ששבעה סמנין מעבירין על הכתם רוק תפל ומי גריסין ומי גרגלים ונתר ובורית

קמוניא

מסורת הש"ס

(א) פסחים מ: ע"ז סה: (ט) ועי' מוס' חולין לה. פד"ה ובגמלא, א [שבת ג. קנא:], ד) כלאים פ"ט מ"ח, (ה) סוטה מט. גיטין (ו) סדרהין מט: ע"ש וזמחם לה, (ז) צדאשית כז, (ח) ג"ל ד' חייל לר' יומאן, (ט) ונ"ע מוס' ברכות יח. ד"ה למחר ומוס' פסחים מ: ד"ה אלל ומוס' כ"ב ער. ד"ה פסקין ומוס' ע"ז סה: ד"ה אלג, (י) נ'יכמות ה':